

บทที่ 3

การดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนผู้นำการศึกษาลัทธิธรรมประถมนศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร¹ จำนวนทั้งสิ้น 30 โรงเรียน เลือกศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในโรงเรียนเหล่านี้จำนวน 6 โรงเรียน ละ 3 คน รวม 18 คน ดังแสดงไว้ในตาราง

¹ที่ ศร. 0607/4411 กรมวิชาการ, "แจ้งรายชื่อโรงเรียนในโครงการโรงเรียนผู้นำการศึกษาลัทธิธรรมประถมนศึกษา" เอกสารโรเนียว.

ตารางที่ 1 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

โรงเรียน	จำนวนครู
โรงเรียนวัดหัวลำโพง	3
โรงเรียนวัดเวฬุราชิน	3
โรงเรียนวัดราชสีหขาราม	3
โรงเรียนมีนบุรี	3
โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์	3
โรงเรียนวัดไผ่เงิน	3
รวม	18

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบสังเกตพฤติกรรมการสอน ในด้านที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของการสอนทักษะภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัย สร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนด้านต่าง ๆ ของศูนย์วิจัยและพัฒนาการสอนแห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด แบบสังเกตพฤติกรรมการสอน OScAR II Instrument ของ มิคเคย์ และมิตเชล (Medley and Mitzel) แบบสังเกตพฤติกรรมทางวาทะระหว่างครูและนักเรียนของแฟลนเดอร์ (Flanders) แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนอื่น ๆ รวมทั้งศึกษาทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของผู้วิจัย)

2. ศึกษาจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 จากเอกสารหลักสูตรหนังสือและบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และยึดแนวจุดมุ่งหมายทั่วไป จุดมุ่งหมายการเรียนรู้และแนววิธีสอนโดยทั่วไปในหลักสูตรและ เอกสารหลักสูตร เป็นแนวทางในการจัดกลุ่มพฤติกรรมการสอนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ให้มีการฝึกทักษะแก่ผู้เรียนทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

กลุ่มที่ 2 ใหญ่เรียนเป็นผู้รู้จักคิด มีเหตุผลและรักการอ่าน

กลุ่มที่ 3 ใหญ่เรียนเรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินรวมทั้งใหญ่รู้จักการแสดงออกทางอาชีพกวียาและการวางท่าทางที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

3. จัดแยกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ในระดับชั้น ป.1 -2 ตามหลักสูตรทั้งด้านทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนออกเป็น 3 กลุ่มตามหัวข้อกลุ่มพฤติกรรมที่วางไว้ดังนี้คือ

3.1 จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ในกลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยรายการพฤติกรรมที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ดังนี้

- ฟังและแยกเสียงต่าง ๆ ได้
- ฟังแล้วเข้าใจและปฏิบัติตามคำแนะนำได้ถูกต้อง
- เข้าใจเนื้อเรื่องที่ได้ฟังหรืออ่าน
- ออกเสียงได้ชัดเจนและพูดถูกต้อง
- ใช้คำพูดที่เหมาะสมกับวัย
- เล่าหรือรายงานเรื่องราวต่าง ๆ ได้
- อ่านออกเสียง สระ พยัญชนะได้ถูกต้อง
- มีทักษะเบื้องต้นในการอ่านคำ ประโยค เข้าใจศัพท์และความหมาย
- อ่านใจกลองและถูกต้อง
- มีทักษะในการอ่านแบบแจกลูกและสะกดคำและสามารถอ่านเครื่องหมายต่าง ๆ ได้

- .. มีทักษะในการอ่านในใจ
- เขียนสระได้ถูกต้องและประสมคำโดยใช้สระและพยัญชนะได้
- เขียนคำและ เรียงคำในประโยคได้ถูกต้อง
- เขียนคำและความได้ถูกต้องและสามารถสื่อความหมายได้แจ่มแจ้ง

3.2 จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ในกลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยรายการพฤติกรรมที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ดังนี้

- กล่าพูด กล่าฐ่แจง แสดงเหตุผลหรือแสดงข้อสงสัยเพื่อแสวงหาคำตอบ
- .. แสดงความคิดเห็นร่วมกันได้
- ใช้เวลาวางอ่านหนังสือจากมุมหนังสือ
- รวบรวมคำเป็นพจนานุกรมประจำชั้นและใช้พจนานุกรมได้
- สามารถเขียนจากเนื้อหาที่กำหนดให้ได้
- สามารถเขียนโดยมีความคิดสร้างสรรค์ได้
- สามารถเขียนบรรยายภาพที่ตนวาดได้

3.3 จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ในกลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยรายการพฤติกรรมที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ดังนี้

- ปฏิบัติตนได้ถูกต้องขณะที่ผู้อื่นพูด
- มีสมาธิในการฟังคำอธิบาย
- เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีพัฒนาการทางภาษาอันเหมาะสมแก่วัย
- กล่าแสดงออกในการพูด
- ปฏิบัติตนในการพูดได้ถูกต้อง
- มีความพร้อมในการอ่าน

- วางท่าทางใ้ถูกต้องขณะทำอ่าน
- สามารถใช้กล้ามเนื้อมือ ตาและอื่น ๆ ให้สอดคล้องและ
คล่องแคล่วในการเขียนตัวอักษร เครื่องหมายและตัวเลข
- วางท่าทางในการเขียนอย่างถูกวิธี
- เขียนหนังสือใ้ถูกต้องตามวิธีและประณีต

4. แปลงจุดมุ่งหมายการเขียนรู้ออก เป็นพฤติกรรมร่วมการเขียนของนักเรียนและ
พฤติกรรมการสอนของครูและนำพฤติกรรมการสอนของครูจัดสร้าง เป็นแบบสั่ง เกศพฤติกรรม
การสอน

5. สร้างค่านิยมปฏิบัติการของตัวแปรต่างๆ โดยกำหนดแนวทางของราย
ละเอียดของพฤติกรรมการสอนแต่ละข้อความในแบบสั่ง เกศพฤติกรรมการสอนของผู้วิจัย

6. ปรับปรุงแบบสั่ง เกศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำไปใ้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 13
ท่าน¹ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตร
ประถมศึกษา 2521 ไปใช้และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรนี้ ตลอดจนอาจารย์ที่เป็น
ผู้มีประสบการณ์การสอนทักษะ ภาษาไทยในชั้นประถมปีที่ 1 -2 และผู้ที่มีความชำนาญด้าน
วิธีสอนภาษาไทย เป็นผู้ตรวจความตรงตามเนื้อหาพร้อมทั้งใ้เกณฑ์ความคาดหวังถึงการ
แสดงออกทางพฤติกรรมของครูตามรายการพฤติกรรมในแบบสั่ง เกศพฤติกรรมการสอนที่
จะช่วยให้การใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของหลัก-
สูตร เพื่อเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่จะเปรียบเทียบกั้พฤติกรรมการสอนของครูจากการปฏิบัติ
ในระหว่างการเรียนการสอนในชั้นเรียนตามที่ผู้วิจัยสั่ง เกศพบ เกศพฤติกรรมการสอนชั้น
คำที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดในแต่ละรายกลุ่มพฤติกรรมการสอนคิดเป็นร้อยละ 65 เกศพฤติ-
กรรมการสอนชั้นสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 80

¹ เกษม บุญอ่อน "เคลฟาย เทคนิคในการวิจัย" คุรุปริทัศน์ (ตุลาคม
2522) : 25 -28.

ผู้วิจัย ใ้ข้ออิให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนลำดับความสำคัญของพฤติกรรมการสอนแต่ละรายข้อในแต่ละกลุ่มพฤติกรรมของแบบสังเกตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยโดยถือเกณฑ์ดังนี้

พฤติกรรมการสอนที่ครูควรทำมากที่สุด	มีคะแนนเป็น	5
พฤติกรรมการสอนที่ครูควรทำมาก	มีคะแนนเป็น	4
พฤติกรรมการสอนที่ครูควรทำปานกลาง	มีคะแนนเป็น	3
พฤติกรรมการสอนที่ครูควรทำน้อย	มีคะแนนเป็น	2
พฤติกรรมการสอนที่ครูควรทำน้อยที่สุด	มีคะแนนเป็น	1

7. นำแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและทำให้เป็นฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยทำความเข้าใจกับรายละเอียดของพฤติกรรมการสอนแต่ละข้อความเพื่อให้การสังเกตพฤติกรรมการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยและมีความเที่ยงในการสังเกต

รายละเอียดของพฤติกรรมแต่ละข้อความของแบบสังเกตพฤติกรรมการสอน
ด้านการให้มีการฝึกทักษะแก่ผู้เรียนทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

ครูให้นักเรียนฟังเสียงต่าง ๆ เสียงสระ พยัญชนะ คำ โดยครูให้นักเรียนฟังเสียงที่ใกล้เคียงกัน ครูออกเสียงให้ฟังหรือใช้อุปกรณ์อื่นช่วย เช่น เครื่องบันทึกเสียง เพื่อให้นักเรียนแยกเสียงได้ถูกต้อง

ครูให้นักเรียนบอกคำตอบที่ถูกต้อง เป็นกลุ่มหรือบอกคำตอบที่ถูกต้องทีละคน โดยครูให้นักเรียนฟังเสียงที่ครูกำหนดให้แล้ว ครูให้นักเรียนบอกคำตอบที่ถูกต้อง เป็นการทดสอบความสามารถในการแยกเสียงของนักเรียน หรือครูเล่าเรื่อง อธิบายคำ ถามศัพท์ให้เล่นเกมปริศนาคำทาย ฯลฯ แล้วถามคำถามให้นักเรียน(จับ) บอกคำตอบที่ถูกต้อง

ครูให้นักเรียนฟังซ้ำอีกครั้ง เมื่อพูดหรือตอบผิด โดยครูให้นักเรียนพูด ออกเสียงสระ พยัญชนะ คำ ข้อความ หรือตอบคำถามจากบทเรียนหลังจากที่ได้ฟังแล้วครั้งหนึ่งและ

นักเรียนยังพูด ออกเสียงไม่ถูก หรือตอบไม่ตรงคำถาม

ครูให้นักเรียนพูด ออกเสียงซ้ำเป็นการทบทวน เมื่อนักเรียนพูดออกเสียง ละเอียด ชัด ละเอียด ชัด ขอความที่ครูกำหนดให้ถูกต้องแล้ว ครูให้นักเรียนลองพูด ออกเสียงอีกครั้ง เป็นการทบทวน หรือแสดงพฤติกรรมโดยการที่นักเรียนอ่านคำ ขอความที่ครูกำหนดให้ไม่ถูกต้อง ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงหรืออ่านใหม่อีกครั้งให้ถูกต้อง

ครูให้นักเรียนฝึกการออกเสียงคำตามบทเรียน โดยครูให้นักเรียนพูด อ่านออกเสียงคำขอความตามที่ครูกำหนดให้ซ้ำ ๆ ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น ให้อ่านทีละคน อ่านพร้อมกันทั้งห้อง อ่านเป็นกลุ่ม อ่านตามครูหรือให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านนำและคนอื่นอ่านตามพร้อมกันทั้งห้องหรือทีละกลุ่ม

ครูใช้ภาพ อุปกรณ์ บัตรคำ ช่วยในการฝึกออกเสียง สะกดคำ โดยครูนำวัสดุ-อุปกรณ์ดังกล่าวมาประกอบการสอนเพื่อเราและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน

ครูแก้ไขนักเรียนที่พูดผิดเป็นรายบุคคล เมื่อนักเรียนออกมาพูด เล่าเรื่องต่าง ๆ แสดงละครหรือบทบาทสมมติ ฯลฯ นักเรียนใช้คำพูดไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับบทบาทและโอกาส ครูแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไข หรือแสดงออกโดยครูแก้ไขแนะนำนักเรียนให้ใช้คำพูดหรือใช้ภาษาที่ถูกต้อง เมื่อนักเรียนพูดแสดงความคิดเห็น พูดที่แจ่มหรือถามข้อสงสัย

ครูให้นักเรียนฟังนิทาน เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ครูหรือเพื่อนเล่า โดยครูเล่านิทาน เรื่องราวต่าง ๆ เหตุการณ์ ประสบการณ์ ชาว ฯลฯ ให้นักเรียนฟังหรือให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งออกมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง

ครูให้นักเรียนแสดงกันออกมาเล่านิทาน เหตุการณ์ ฯลฯ ให้เพื่อนฟัง แสดงออกโดยนักเรียนได้มีโอกาสแสดงกันออกมาพูดเล่าเรื่องต่าง ๆ เล่านิทาน เหตุการณ์ ชาว ประสบการณ์ให้เพื่อน ๆ ฟัง

ครูสังเกตท่าทาง จังหวะ การใช้น้ำเสียงในการพูดของนักเรียน ชุมเขยหรือ

แนะนำข้อบกพร่อง โดยครูสังเกตนักเรียนขณะออกมาพูด ฟังนักเรียนพูด ครูใช้ท่าทาง
กริยาหรือคำพูดเตือนหรือชมนักเรียน เช่น บอกให้นักเรียนหันหน้ามองผู้ฟัง บอกให้พูด
เสียงดัง ๆ หน่อยเพื่อน ๆ ไม่ได้ยิน จับตัวนักเรียนให้ยืนค้ำ ๆ ไม่ขยับตัวไปมาขณะพูด
 เป็นต้น

ครูเลือกถามในประเด็นสำคัญของเรื่อง ครูเลือกถามหรือตั้งคำถามในส่วนที่
สำคัญ ๆ ของเรื่องที่ครูเล่าหรือจากเรื่องที่ครูให้นักเรียนอ่านจากบทเรียนหรือจากเรื่อง
ที่ครูกำหนดให้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการฟังหรือการอ่านจับใจความของนักเรียน

ครูซักถามความเข้าใจและสังเกตจากการตอบหรือท่าทางของนักเรียน โดย
ครูถามเรื่องราวหรือเหตุการณ์จากเรื่องที่นักเรียนได้ฟังหรืออ่านไปแล้ว สังเกตการตอบ
หรือท่าทางของนักเรียนโดยของนักเรียนและอาจเรียกให้ตอบทีละคน ตอบพร้อมกันหรือ
ให้คนที่เข้าใจแสดงตัวตอบ และครูใช้คำพูดหรือคำถามกระตุ้นให้นักเรียนบรรยายต่อ
เช่น แล้วยังไงอีก ต่อไปซิ

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่ไต่ฟัง หลังจากครูให้นักเรียนฟังเรื่องต่างๆ
หรือนิทานแล้ว ครูสรุปส่วนสำคัญ ๆ ของเรื่องโดยให้นักเรียนช่วยกันและครูคอยนำหรือ
เสริมหรือใช้คำถามกระตุ้น เพื่อสรุปจับใจความของเรื่องที่ไต่ฟังไปแล้ว

ครูและนักเรียนช่วยกันเรียบเรียงประเด็นสำคัญเขียนบนกระดานดำ ครูเขียน
ข้อความที่ช่วยกันสรุปบนกระดานดำ หรือให้นักเรียนออกมาเขียนต่อกันจนจบเรื่อง

ครูสร้างสถานการณ์หรือให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกการใช้คำพูดใน
โอกาสต่าง ๆ โดยครูจัดกิจกรรมสัมพันธ์กับเรื่องที่เรียนหรือคำที่ครูสอน เช่น ครูสอนคำ
ว่า เยี่ยม ครูให้นักเรียนสมมติตัวเป็นหมอ คนไข้ เจ้าของบ้านหรือแขกผู้มาเยี่ยม ฯลฯ
เพื่อฝึกการพูดในโอกาสต่าง ๆ

ครูแนะนำ แก้ไข การใช้คำพูดที่ถูกต้องตามกาลและโอกาส โดยครูให้
โอกาสนักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นบุคคลต่าง ๆ หรืออยู่ในสภาพการณ์ต่าง ๆ หรือให้
แสดงละคร ครูคอยสังเกต ดูแลฟังการพูดการแสดงของนักเรียน ให้คำแนะนำแก้ไขการ

ใช้คำพูดของนักเรียน

ครูอบรม ตักเตือนทันทีเมื่อนักเรียนใช้คำพูดไม่เหมาะสม โดยครูสังเกตการพูดของนักเรียนเมื่อนักเรียนพูดกับเพื่อน พูดกับครู หรือกอบครูเมื่อครูถาม เช่น

ครูถาม : "บ้านเธอเปิดไฟตอนไหน"

นักเรียนตอบ : "เปิดตอนมืด"

ครู : "เปิดตอนกลางคืนตอนที่เรามองอะไรไม่ค่อยเห็นแล้ว"

"เวลานักเรียนพูดกับผู้ใหญ่ นักเรียนควรพูดให้เพราะมีคำสั่งลงท้ายด้วย ครูเคยสอนแล้ว"

ครูให้นักเรียนฝึกอ่านแบบแจกลูก สะกดคำ โดยครูให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้หรืออ่านคำในบัตรคำ, บทเรียน ด้วยวิธีแจกลูกหรือสะกดคำ

ครูให้นักเรียนอ่านบทเรียน ข่าว ขอความ ฯลฯ ที่กำหนดให้ ครูให้นักเรียนอ่านเพื่อฝึกทักษะการอ่าน ให้อ่านทีละคนหรือพร้อม ๆ กัน

ครูให้นักเรียนอ่านคำ ขอความพร้อม ๆ กันเป็นกลุ่ม โดยครูให้นักเรียนคู่บัตรคำหรือแถบขอความหรือคำที่ครูเขียนไว้บนกระดานและให้นักเรียนอ่าน

ครูสังเกตการอ่านออกเสียงและแก้ไขทันทีเมื่อนักเรียนอ่านผิด โดยครูให้นักเรียนอ่านคำ ขอความ ฯลฯ จากบัตรคำ, บทเรียนหรือเรื่องที่เรียน ครูสังเกตการแยกเสียงสระพยัญชนะ คำของนักเรียนและคอยแก้ไขเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มโดยให้อ่านใหม่หรืออธิบายก่อนและออกเสียง อ่านให้ฟังและให้นักเรียนอ่านใหม่ให้ถูกต้อง

ครูสังเกตจังหวะและการออกเสียง การใช้หน้าเสียงและคอยแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน โดยครูให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ สังเกต เตือนให้ปรับปรุงแก้ไขการอ่านที่ไม่ดี เช่น อ่านเสียงยานคาง อ่านไปเป็นจังหวะคือเว้นวรรคตอนหรือหยุดไม่ถูกที่ อ่านไม่เต็มคำ แบ่งประโยคไม่ถูกที่ อ่านเสียงรวบฟังไม่รู้เรื่อง เป็นต้น

ครูอธิบาย, บอกความหมายคำ ศัพท์ตามบทเรียน ครูพูดอธิบายเรื่องที่เรียน บอกความหมายคำที่เรียนให้นักเรียนฟัง หรือยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ

ครูให้นักเรียนบอกสรุปความหมาย อธิบายศัพท์ที่เคยเรียนไปแล้ว โดยครูสอนศัพท์ หรือคำถามเรื่องที่เรียนและอธิบาย บอกความหมาย และให้นักเรียนบอกความหมายที่ได้ทราบแล้วหรือเมื่อพบคำที่เคยเรียนไปแล้ว ครูให้นักเรียนบอกความหมาย อธิบายคำศัพท์นั้น

ครูให้นักเรียนอ่านข้อความที่ครูกำหนดให้ในใจ โดยครูบอกให้นักเรียนอ่านข้อความจากเรื่องที่ครูกำหนดให้ในใจตามกำหนดเวลาที่ตกลงกัน

ครูถามเนื้อเรื่องหรือตั้งคำถามให้นักเรียนตอบลงสมุด โดยครูให้นักเรียนปิดหนังสือหรือเก็บเรื่องที่ครูให้อ่านไว้ และถามเนื้อเรื่องหรือตั้งคำถามบนกระดาน เว้นของให้นักเรียนเติมข้อความ คำหรือตอบคำถามลงสมุด หรือ ครูให้นักเรียนฟังหรืออ่านเรื่องที่กำหนดให้ในใจ แล้วตั้งคำถามบนกระดานให้นักเรียนตอบลงสมุด

ครูให้นักเรียนจดงาน, คัด, เขียน, คำ, ศัพท์หรือข้อความลงสมุด โดยครูให้นักเรียนลอกคำหรือข้อความที่เรียนลงสมุดเพื่อฝึกทักษะการเขียน หรือให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่เรียนตามคำบอก หรือให้งานทำในสมุดแบบฝึกหัด

ครูตรวจแบบฝึกหัด การบ้าน สมุดงานของนักเรียน โดยครูใช้เวลาขณะนักเรียนทำงานตามที่ครูสั่งตรวจงานของนักเรียน หรือนักเรียนที่ทำงานตามที่กำหนดเสร็จก่อนเวลานำไปส่งให้ครูตรวจ

ครูชี้แจง ให้แก้ไขคำ ข้อความที่เขียนผิดเป็นรายบุคคล โดยครูตรวจงานเมื่อพบว่า เด็กเขียนผิดครูเรียกมาชี้แจงและให้แก้ไข

ครูกำหนดงานให้ที่บ้านนักเรียนทำเพื่อฝึกทักษะการอ่าน การเขียน โดยครูบอกให้นักเรียนไปอ่านข่าว, บทเรียน ฯลฯ หรือให้นักเรียนฝึกคัดลายมือ ทำแบบฝึกหัดตามที่ครูกำหนด

ครูให้เล่นเกมหรือจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษา โดยครูให้เล่นเกมแข่งขันหาคำแม่ตัวสะกดต่าง ๆ หากคำคล่องจงมาเขียน ฯลฯ แบ่งกันเป็นกลุ่ม ๆ หรือแบ่ง

เป็นฝ่ายหญิงฝ่ายชายหรือช่วยกันหาและรวบรวม สิ่งตัวแทนมาเสนอผลงานให้เพื่อน ๆ รับรู้

ครูแนะนำคัดเคื่อนและแก้ไขการใช้ภาษาของนักเรียน โดยครูรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต ตรวจสอบผลงานของนักเรียนและนำคำ ข้อความที่นักเรียนมักพูด อ่านหรือเขียนผิดบ่อย ๆ มาชี้แจง แนะนำ ให้นักเรียนรับรู้หรือแก้ไขรวม ๆ กันไปทั้งห้อง

รายละเอียดของพฤติกรรมและข้อความของแบบสังเกตพฤติกรรมการสอน
kanıใหญ่เรียนเป็นผู้รู้จักคิด มีเหตุผลและรักการอ่าน

ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย โดยครูอธิบาย บอกหรือตอบรับเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจคำสั่ง หรือฟังเรื่องหรืออ่านเรื่องราว ข้อความที่กำหนดให้ไม่เข้าใจหรือสงสัยเรื่องที่เรียน ชาวที่ได้อ่านมาหรือได้ยินมา นำมาถามให้ครูอธิบาย หรือนักเรียนถามคำที่เขียนไม่ถูก ครูตอบ

ครูกระตุ้นให้นักเรียนอธิบายปัญหาตามความเข้าใจของนักเรียน โดยครูใช้คำพูดกระตุ้นให้นักเรียนอธิบายปัญหาที่ครูเสนอ อาจตั้งคำถามหรือเล่าเรื่องค้าง พูดให้นักเรียนคิดตอบตามความเข้าใจหรือตอบจากประสบการณ์ของนักเรียน โดยพูดตอบปากเปล่าหรือเขียนลงสมุดให้ครูตรวจ

ครูรับฟังหรือยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน โดยครูแสดงออกด้วยท่าทาง เช่น พยักหน้ารับ หรือด้วยคำพูด เช่น อืม ใช่ ฯลฯ เมื่อความคิดเห็นของนักเรียนมีเหตุผล หรือสัมพันธ์กับเรื่องที่เรียน

ครูจัดช่วงเวลาให้นักเรียนแต่ละคนได้ออกมาพูด ทายปัญหา เล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง โดยครูให้โอกาสนักเรียนทุกคนผลัดกันออกมาพูดหน้าชั้นในเวลาที่กำหนดไว้ให้

ครูกระตุ้นและส่งเสริมนักเรียนคนอื่น ๆ ให้ซักถามผู้รายงาน โดยครูแสดงความพอใจ ยิ้ม เมื่อนักเรียนคนอื่นถามผู้รายงาน หรือครูใช้คำพูดกระตุ้น เช่น "ไม่มีใครถามเลยหรือวันนี้" "แสดงว่านักเรียนไม่ได้ฟังเลยไม่มีคำถาม"

ครูเล่านิทาน เหตุการณ์หรือเสนอปัญหาให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น โดยครูพูด เล่าเรื่อง อธิบาย แล้วตั้งปัญหาหรือถามคำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนพูด เสนอความคิดเห็น หรือเขียนตอบลงสมุด

นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยครูไม่ได้กำหนดหรือเจาะจงให้นักเรียนพูด แสดงความคิดเห็น แต่ใช้การกระตุ้นให้นักเรียนขอกออกมาเองโดยไม่ได้บังคับ

ครูจัดให้มีมุมหนังสือ มุมความรู้ เพื่อเร้าความสนใจในการอ่าน โดยครูจัดหาหนังสือประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนหรือหนังสือเสริมความรู้ เสริมประสบการณ์มาจัดไว้ในห้องให้นักเรียนอ่านในเวลาว่าง หรือเมื่อทำงานที่ครูกำหนดให้เสร็จก่อนคนอื่น

ครูแนะนำวิธีค้นหาคำตอบจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ โดยครูให้นักเรียนไปค้นหาคำตอบจากในหนังสือ มุมหนังสือ พจนานุกรมประจำชั้น หรือถามผู้ปกครอง ฯลฯ เมื่อกำหนดงานให้นักเรียนทำหรือเมื่อนักเรียนถามปัญหาหรือข้อสงสัย

ครูให้นักเรียนใช้เวลาว่างอ่านหนังสือโดยอิสระ โดยครูปล่อยให้เด็กที่ทำงานที่กำหนดให้เสร็จก่อนคนอื่น ๆ หาหนังสืออื่นมาอ่านอย่างเจี๊ยบ ๆ หรือแสดงออกโดยครูใช้คำพูดแนะนำให้นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนหาหนังสืออื่นมาอ่านระหว่างคอยเพื่อน

ครูให้นักเรียนช่วยกันรวบรวมคำศัพท์เพื่อทำเป็นพจนานุกรมประจำชั้น โดยครูสอนคำ ศัพท์ใหม่ ๆ ให้นักเรียน แล้วให้นักเรียนช่วยกันจกรวบรวมลงสมุดประจำกลุ่มหรือสมุดที่ทำเป็นพจนานุกรมประจำห้อง

ครูกำหนดงานให้นักเรียนหาข่าว เรื่องน่าสนใจนำมาเล่าให้เพื่อนฟัง แสดงออกโดยครูใช้คำพูดกระตุ้น เช่น "วันนี้เวรใครออกมาเล่าข่าว" "นักเรียนลองช่วยกันรวบรวมคำขวัญเกี่ยวกับความสะอาดดี จากโฆษณาในวิทยุ โทรทัศน์หรือตามป้ายประกาศต่าง ๆ ก็ได้มาบอกเพื่อน ๆ คู่ชิงกลุ่มไหนได้มากที่สุด"

ครูกำหนดคำ ข้อความให้นักเรียนเติม แต่งประโยค โดยครูเขียนคำสั่งบนกระดานหรือเขียนคำ ประโยค และขอให้นักเรียนหาคำมาเติมหรือแต่งประโยคให้สมบูรณ์

ครูให้นักเรียนดูภาพและเขียนบรรยายภาพตามความคิดเห็น โดยครูให้นักเรียนดูภาพจากบทเรียนหรือภาพที่ครูนำมาให้ดู สนทนาเกี่ยวกับภาพ และให้นักเรียนลองเขียนบรรยายภาพเองหรือให้ช่วยกันคิดบรรยายภาพที่เห็นและครูคอยช่วยเหลือ

ครูให้นักเรียนช่วยกันเรียงคำหรือลำดับข้อความจากเรื่องที่เรียน โดยครูให้บัตรคำ แถบข้อความหรือแถบประโยคให้นักเรียนนำมา เรียงกันหรือจัดเป็นพวกให้ถูกต้อง

ครูให้นักเรียนค้นคว้าเขียนคำตามที่กำหนด โดยครูให้ตัวอย่างหรืออธิบายแนะนำหลักการหรือข้อสังเกต และให้นักเรียนคิด ค้นคว้าจากหนังสือ บทเรียน ฯลฯ เขียนมาส่งครูหรือเขียนบนกระดานคำ เช่น ให้หาคำคล้องจองและไม่ให้ซ้ำกับคำที่ครูให้เป็นตัวอย่าง

ครูให้นักเรียนเลือกเขียนหรือเล่าเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ โดยครูกำหนดหัวข้อให้นักเรียนหลาย ๆ หัวข้อให้นักเรียนเขียนบรรยาย, เล่าเรื่อง แสดงความคิดเห็น โดยให้ทำเป็นรายบุคคลหรือช่วยกันคิดเป็นกลุ่มและเขียนลงสมุด หรือออกมาเขียนบนกระดาน เช่น ให้เขียนคำขวัญเกี่ยวกับ กลุ่มละ 3 ข้อความ เป็นต้น

รายละเอียดของพฤติกรรมแต่ละข้อความของแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนด้าน
ให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินรวมทั้งให้รู้จักการแสดงออกทางอวัชกริยา
และการวางท่าทางที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

ครูใช้ท่าทางหรือคำพูดกระตุ้นความสนใจเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูหยิบอุปกรณ์ บัตรคำ ภาพ ฯลฯ ขึ้นมาวางบนโต๊ะหรือติดบนกระดาน หรือพูดทบทวนถึงเรื่องที่เคยสอนไปแล้วและโยงเข้าสู่เรื่องที่ต้องการสอน

นักเรียนเล่นเกม แสดงท่าทางประกอบบทเรียน โดยครูให้นักเรียนเล่นปริศนา คำทาย จับคู่คำที่เข้ากันหรือคล้องจองกัน ฯลฯ หรือให้ออกมาทำท่าทางต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน เช่น ท่าทางของคนป่วยเป็นหวัด ฯลฯ เพื่อความสนุกสนาน

ครูให้นักเรียนแสดงละคร บทบาทสมมติตามเรื่องที่เรียน โดยครูกำหนดตัวหรือให้นักเรียนเลือกกันเองหรือชักชวนให้นักเรียนเสนอต่อแสดงละคร หรือบทบาทสมมติ เป็นตัวละครต่าง ๆ ตามเรื่องที่เรียน

ครูร่วมกิจกรรมกับนักเรียนด้วยความสนุกสนาน โดยครูแสดงออกทางกริยาท่าทางและการกระทำที่สามารถสังเกตได้ เช่น ยิ้ม หัวเราะ ประบมือ มีท่าทางพอใจ ฯลฯ

ครูจัดสภาพห้องให้เหมาะสมกับกิจกรรม โดยครูให้นักเรียนจัดสภาพโต๊ะเก้าอี้ใหม่ให้เหมาะสมกับกิจกรรม เช่น เล่านิทาน ครูให้นักเรียนออกมานั่งล้อมวงฟังครูเล่าที่หน้าห้อง ทำงานกลุ่มจัดโต๊ะใหม่ให้นักเรียนหันหน้าเข้าหากันเพื่อปรึกษา ฯลฯ

ครูทำตัวเป็นกันเองให้ความสนิทสนมกับนักเรียน สังเกตจากการแสดงออกของครูและนักเรียน ครูชื่นชมนักเรียน สุกศุข ลุบสุริยะ นักเรียนกล้าเข้ามาหาครู พูด ตาม

นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมโดยทั่วถึงกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้ร่วมกิจกรรม สังเกตและสับเบสียงให้นักเรียนได้ปลุกกันทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง

ครูจัดเนื้อหา กิจกรรม เหมาะสมกับเวลาและความสนใจวัยของผู้เรียน โดยครูเปลี่ยนวิธีการและใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ กระตุ้นให้เด็กสนใจ สนุกกับการเรียน เปลี่ยนกิจกรรมบ่อย ๆ ในระหว่างการเรียนการสอน

เกมหรือกิจกรรมที่ครูจัดสัมพันธ์กับเรื่องที่เรียน โดยครูสอนเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใด ครูจัดกิจกรรมใดที่เหมาะสมกับเรื่องเพื่อเสริมความรู้ความจำและทดสอบความเข้าใจของนักเรียนในเรื่องที่เรียน .

ครูฝึกมารยาทและสังเกตการปฏิบัติตนในการฟังของนักเรียน สังเกตจากการแสดงออกของครูขณะให้นักเรียนออกมาพูดหรือครูพูด เล่าเรื่อง ให้นักเรียนฟัง นักเรียนฟังด้วยท่าทางสนใจ ครูมองนักเรียนทั่ว ๆ

ครูอบรมฝึกเตือนมารยาทในการฟัง เมื่อนักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องช่วยทำทางหรือคำพูด โดยครูใช้สายตา ท่าทาง คำสับพฤติกรรมของนักเรียนหรือประบมือ นำเตือนด้วยคำพูด เมื่อนักเรียนลืมหรือไม่ปฏิบัติตามมารยาทของผู้ฟังที่ดี

ครูและนักเรียนทำความตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการฟัง โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็น หรือครูอธิบาย ตามความเห็นการปฏิบัติตนในการฟังของนักเรียน สรุปข้อตกลงหลักเกณฑ์เป็นข้อปฏิบัติร่วมกัน

ครู ทบทวนมารยาทหรือหลักเกณฑ์การฟัง โดยครูพูดถึงมารยาทหรือหลักเกณฑ์การฟังที่เคยตกลงกันไว้ เมื่อนักเรียนลืมหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ครู อธิบาย แนะนำมารยาทหรือหลักเกณฑ์การพูดที่ดี ตักเตือนเมื่อนักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยครูใช้คำพูดเตือน แนะนำ อธิบาย เช่น "คงเหนื่อยเพื่อนข้างหลังไม่ได้ยินเลย" "หันหน้าไปทางเพื่อนซิคะ ไม่ใช่มองครู" หรือเตือนนักเรียนด้วยท่าทาง เช่น จับตัวนักเรียนให้หันหน้าไปคุยฟัง ฯลฯ

ครู ให้นักเรียนอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาท หลักเกณฑ์การพูดที่ดี โดยครูให้นักเรียนช่วยกันคิดแสดงเหตุผล ใช้การกระตุ้นด้วยคำพูด คำถามให้นักเรียนเสนอความเห็นเกี่ยวกับมารยาทและหลักเกณฑ์การพูด

รวบรวมเกณฑ์การฟัง พูดเขียนไว้ในแผนภูมิหรือกระดานคำ สังเกตจากสภาพภายในห้อง

ครูฝึกทักษะการฟัง เพลง คำสั่ง คำแนะนำ โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามที่ตกลงกันไว้ โดยครูบอกข้อตกลงหรือให้นักเรียนช่วยกันกำหนดข้อตกลงก่อนเริ่มกิจกรรม และสังเกตเตือนด้วยท่าทาง สายตา คำพูด

ครู สังเกตความสนใจและตั้งใจฟังของนักเรียนแต่ละคน โดยสังเกตจากการแสดงออกของครู ท่าทางการใช้คำพูด

ครู อธิบายหรือพูดซ้ำเมื่อนักเรียนมีท่าทางไม่เข้าใจหรือขอให้พูดซ้ำ โดยครูสังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน

ครู ใช้การชักชวน สนับสนุน ให้กำลังใจให้นักเรียนเสนอตัวออกมาพูดโดยครูใช้คำพูดกระตุ้นนักเรียน เช่น "วันนี้ใครจะเป็นคนเก่งมาแล้วเล่า เรื่องให้เพื่อนฟัง" "ไม่มีผู้กล้าหาญสักคนเลยหรือในกลุ่มนี้"

ครู ใช้คำถามนำ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกหรือกล้าถาม โดยครูใช้คำถามที่เราให้นักเรียนปฏิบัติตามที่ครูต้องการ เช่น "เอาใครอยากเป็นครูไพลิน" "ไม่มีข้อสงสัยอะไรเลยหรือ แน่ใจนะ" "ไหนใครจะถามอะไรอีกไหม"

ครูมีท่าทางพอใจ ชมเชยเมื่อนักเรียนพูดหรือถามคำถาม โดยครูแสดงออกทาง
 ปรียาอาการที่สังเกตเห็นหรือใช้คำพูด เช่น เก่ง คี

นักเรียนยกมือ ขออนุญาตเมื่อต้องการถามข้อสงสัยหรือต้องการพูดชี้แจง โดย
 ครูพูดอธิบาย เล่าเรื่อง ถามปัญหา หรือให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งออกมาพูด เล่าเรื่อง ครู
 สังเกต พักหน้า ชี้นำ ออกชื่อเมื่อนักเรียนยกมือ

ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนได้ฝึกพูดบ่อย ๆ โดยครูใช้คำถามกระตุ้นให้นัก-
 เรียนได้พูด อธิบาย หรือใช้คำถามกระตุ้นให้พูดตอบ พูดแสดงความคิดเห็นหรือออกมาพูด
 หน้าชั้นอย่างทั่วถึง

ครูแนะนำ ลำดับท่าทางการอ่านที่แก่นักเรียน โดยครูแสดงออกทางปรียาท่า
 ทางหรือคำพูดให้นักเรียนดู เช่น จับท่าทางหรือบอกวิธีให้นักเรียนคนหนึ่งคนอื่น ๆ คุยเป็น
 แบบอย่าง

ครูสังเกต ตักเตือน แก้ไขการวางท่าทางการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล
 โดยครูเดินดู สังเกตนักเรียนขณะอ่านหนังสือ หรือให้นักเรียนยืนอ่านหรือออกมาอ่านหน้าชั้น
 ครูตักเตือนแก้ไข ค่ายท่าทางและคำพูดเมื่อนักเรียนปฏิบัติไม่ถูก

ครูชมเชย ยกตัวอย่างนักเรียนที่เขียนถูกต้อง เป็นการให้กำลังใจและกระตุ้นนัก-
 เรียนคนอื่น โดยครูแสดงออกด้วยคำพูด เมื่อนักเรียนคนใดคนหนึ่งเขียนหนังสือถูกต้องตาม
 แบบแผน เรียบร้อยสวยงาม

ครูเตือนช่วยท่าทางหรือคำพูดให้นักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาดในการ เขียนให้ถูกต้อง
 โดยครู สังเกตการ เขียนของนักเรียนจากการตรวจสอบแบบฝึกหัดหรือเมื่อครูให้นักเรียน
 ผลัดกันออกมา เขียนบนกระดาน ครูชี้หรือให้นักเรียนสังเกตที่ผิดหรือสรุปสิ่งที่นักเรียนมักเขียน
 ผิด ๆ มาชี้แจงให้นักเรียนแก้ไข เช่น การวางตำแหน่งวรรคตอน การใช้ตัวสะกด

ครูและนักเรียนอภิปราย แสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับนิสัยที่ดีในการ เขียนโดยครู
 ยกตัวอย่าง อธิบาย บรรยาย กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสัยที่ดีในการ
 เขียน หรือเมื่อครูพบตัวอย่างที่ไม่ดี คุรยกมาเป็นประเด็นในการ อภิปราย"

รวบรวมข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการ เขียนเขียนลงในแผนภูมิหรือกระดานคำ โดยครู

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนของนักเรียนหรือจากประสบการณ์ของนักเรียน ครูช่วยแนะนำเรียบเรียง เขียนคิดไว้ในที่เห็นได้ง่าย

3. การหาค่าความเที่ยงของการสังเกต

วิธีการหาค่าความเที่ยงของการสังเกตพฤติกรรมการสอน ใช้วิธี Intra -and Inter -Observer Reliability โดยสูตร Scott's Coefficient

$$\text{สูตรคือ Reliability} = \frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$$

P_o หมายถึงสัดส่วนของความสอดคล้องของการสังเกตพฤติกรรมมาโดยตรงกันของผู้สังเกตสองคน

P_e หมายถึงสัดส่วนของความสอดคล้องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สังเกตสองคน

P_o หาได้จากผลต่างระหว่าง 1.00 และค่ารวมของผลต่างระหว่างจำนวนร้อยละของพฤติกรรมของผู้สังเกตทั้งสองคน

P_e หาได้จากสัดส่วนของความถี่ของพฤติกรรมที่มีจำนวนสูงสุดและรองลงมา โดยเลือกจากผู้สังเกตคนใดคนหนึ่งก็ให้นำค่าทั้งสองมายกกำลังสองแล้วรวมกัน ค่าความเที่ยงที่ได้จากการคำนวณจะเป็นของผู้สังเกตที่เราเลือกความถี่สูงสุดและรองลงมาในการหาค่า P_e

การคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยรวบรวมพฤติกรรมที่บันทึกไว้ของผู้สังเกตทั้งสองคน แล้วหาผลต่างระหว่างจำนวนร้อยละของพฤติกรรมในแต่ละข้อความของผู้สังเกตทั้ง 2 คน หาค่า P_o และ P_e แล้วคำนวณหาค่าความเที่ยงของการสังเกต

สกอตต์ได้กล่าวถึงค่าความเที่ยงของการสังเกตโดยใช้เครื่องมือสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนว่า จะแปรผันอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 และค่าความเที่ยงซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในการวิจัย เมื่อเครื่องมือนั้นแบ่งพฤติกรรมการสอนนั้นเป็น 10 ประเภท คือ 0.85 หรือสูงกว่านั้น แฟลนเคอร์ได้ทดลองใช้เครื่องมือที่ได้ปรับปรุงใหม่แบ่งการสอนเป็น 22 ประเภท ใช้ผู้สังเกต 6 คนหาค่าความเที่ยงของการสังเกตก่อนการวิจัย 19 ครั้ง

ปรากฏว่าค่าความเที่ยง 18 ครั้ง มีค่าระหว่าง ๐.70 ถึง ๐.86 มีหนึ่งครั้งได้ค่าความเที่ยงของการสังเกต ๐.56 ค่าเฉลี่ยของค่าความเที่ยงคือ ๐.79¹

ผู้วิจัยและผู้ช่วยทำความเข้าใจรายละเอียดของพฤติกรรมกรรมการสอนในแบบสังเกต ให้เข้าใจตรงกันแล้วนำไปสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนวัดคณิกายต สังเกตกรุงเทพมหานคร 1 คน เป็นจำนวน 3 ครั้ง จดบันทึกความถี่ลงในข้อความที่นับจำนวนความถี่ได้ ข้อความที่นับจำนวนความถี่ไม่ได้ใช้บันทึกการสังเกตโดยดูว่าครูปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ พร้อมทั้งบันทึกเสียงพฤติกรรมกรรมการสอนที่เป็นคำพูดไว้ด้วย หลังจากนั้นแล้วผู้วิจัยและผู้ช่วยจะฟังพฤติกรรมกรรมการสอนจากเครื่องบันทึกเสียงอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพบพานโดยมีได้ปรึกษากัน นำผลที่ได้ไปคำนวณหาค่าความเที่ยงของการสังเกตตามสูตรของสก็อต ทำเช่นนี้ 3 ครั้ง ได้ค่าความเที่ยงเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพฤติกรรมตามลำดับดังนี้คือ ๐.823, 0.842 และ 0.841

ค่าความเที่ยงของการสังเกตมีค่าเกิน ๐.75 ถือว่ามีความเที่ยงตรงเพียงพอในการสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนของครู

การรวบรวมข้อมูล

แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนประกอบด้วยรายการพฤติกรรมกรรมการสอน 3 กลุ่ม พฤติกรรมคือ คำแนะนำที่กระทำเพื่อให้แก่ผู้เรียนทั้งคำการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน มี 33 ข้อ คำแนะนำให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้จักคิด มีเหตุผลและรักการอ่านมี 18 ข้อและคำแนะนำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินรวมทั้งให้รู้จักการแสดงออกทางอากัปกิริยาและการวางท่าทางที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมมี 32 ข้อ

ผู้วิจัยนำแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนที่ได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงของการสังเกตแล้วไปสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนของครูที่เป็นตัวอย่างประชากรโดยตรงในระหว่างเวลาที่มีการเรียนการสอนภาษาไทย โดยทำการสังเกตครูคนละ 3 ครั้ง

¹ Ned. A. Flanders, Analyzing Teaching Behavior, p. 741

ครั้งละ 2 - 3 คาบเวลาเรียนพร้อมทั้งบันทึกเสียงพฤติกรรมที่เป็นค่าพูดไว้ด้วย เพื่อนำมาเปิดทบทวนในวันเดียวกัน สังเกตติดต่อกันเป็นเวลา 3 วัน เพื่อให้ครอบคลุมพฤติกรรมที่ควรควรมีตามจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นำผลการสังเกตของทั้ง 3 ครั้งรวมกันโดยไม่นับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ถือเป็นพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ท่านนั้น ในการสังเกตแต่ละครั้งผู้สังเกตจะมุ่งสังเกตเฉพาะพฤติกรรมการสอนว่าครูปฏิบัติหรือไม่เท่านั้น รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสังเกตนำมาวิเคราะห์โดยทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังนี้คือ

1. คำนวณหาค่าความเที่ยงของการสังเกตด้วยค่าสัมประสิทธิ์ของสโกต

$$\text{สูตร} \quad R = \frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$$

2. คำนวณหาค่าร้อยละของพฤติกรรมการสอนในแต่ละกลุ่มพฤติกรรมการสอนเป็นรายข้อและรายบุคคล

3. คำนวณหาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการสอนของกลุ่มตัวอย่างประชากรเทียบกับเกณฑ์ความคาดหวังที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนด

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

4. คำนวณหาความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสอนของกลุ่มตัวอย่างประชากร

$$\text{สูตร} \quad S = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

5. ทดสอบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการสอนของกลุ่มตัวอย่างประชากร

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\bar{X} - k}{\frac{S}{\sqrt{N}}}$$

สัญลักษณ์ที่ใช้

R	หมายถึง	ค่าความเที่ยงของกำรสังเกต
P_o	หมายถึง	สัดส่วนของความสอดคล้องของการสังเกตพฤติกรรมได้ตรงกันของผู้สังเกตสองคน
P_e	หมายถึง	สัดส่วนของความสอดคล้องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สังเกตสองคน
X	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของรอยละของพฤติกรรมการสอนของครู
ΣX	หมายถึง	ผลรวมของรอยละของพฤติกรรมการสอนของครู
N	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างประชากร
n	หมายถึง	จำนวนรายชื่อพฤติกรรมในแต่ละกลุ่มพฤติกรรมการสอน
S	หมายถึง	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสอนของครู
t	หมายถึง	ค่าการทดสอบค่าเฉลี่ยของข้อมูล
k	หมายถึง	เกณฑ์ความคาดหวังที่กำหนดไว้